

INDEX LECTIONUM

IN

ACADEMIA ROSTOCHIENSI

SEMESTRI HIBERNO A. MDCCC ^{XLI}_L

A DIE XX M. OCTOBris

PUBLICE PRIVATIMQUE HABENDARUM.

CORRIGUNTUR IN PRAEFATIONE
LOCI ALIQUOT DIFFICILIORES TRINUMMI.

LITERIS ADLERIANIS.

22
18.00

De Trinummo, quam in optimis Plauti fabulis numerare non dubito. memoria nostra

De Trinummo, quam in optimis Plauti fabulis numerare non dubito, memoria nostra duo critici paeclare meriti sunt, G. Hermannus atque F. Ritschelius, quorum editiones in omnium Plauti lectorum manibus esse convenit. Fatendum est tamen, hanc comoediam vel sic haud paucis locis corruptam esse, omninoque Plautum ejusmodi esse scriptorem, qui nisi conjuncta multorum opera tantopere expoliri vix possit, ut eum sui quam simillimum ubique redditum agnoscas. Sed ad fabulam ipsam veniamus. Prologi igitur v. 15 „dedi ei meam gnatam, (sc. Inopiam) quicum aetatem exigat“ ego non solum in metro, verum etiam in sententia haereo. Nam aetatem exigere diuturnitatis est: atqui Lesbonicus mox iterum ditescit. Quare scribendum puto „dedi ei meam gnatam, quicum egestatem exigat“ conferoque Captiv. V, 4, 12 et infra III, 2, 60. — I, 2, 10 (v. 48) „CA. O amice, salve. [atque aequalis. ut vales, | Megaronides?] ME. et tu edepol salve, Callicles.“ Idem Callicles modo sic erat locutus: „quoja hic vox prope me sonat?“ Verba uncis inclusa in Ambrosiano caeterisque libris omnibus leguntur, sed glossemata esse Lomanus atque Ritschelius judicant. Ac sane Plauti hunc versum fuisse „o amice, salve. M. et tu edepol salve, Callicles“ et res ipsa monstrat et usus docet comicorum: cf. Bacchid. II, 2, 5. Ter. Andr. II, 1, 18. Hecyr. I, 2, 7. Phorm. IV, 3, 4 ibique varr. lect. Tum etiam illud „ut vales“ e v. 13 natum delendumque esse patet. Potest igitur fieri, ut duumviri illi plane verum viderint; potest etiam, ut in verbis „atque aequalis Megaronides?“ alias lateat Plauti versus, hoc similive modo concipiendus

„CA. [Num amicus] atque aequalis [est] Megaronides?
O amice, salve. ME. et tu edepol salve, Callicles.“
Ceterum cf. Rud. I, 4, 10. — I, 2, 34 (v. 72). Conjicio equidem „Nam si in te
aegrotant artes antiquae tuae, | aut si demutant mores ingenium tuum, | neque
tuos antiquos servas, sed captas novos, | omnibus amicis —“ Legebatur „neque

e o s antiquos servas, a s t captas novos, “ quod ferri non posse Ritschelius in Parergis Pl. I, p. 514 sqq. demonstravit. Ibidem ostendit, ineptum novitiumque versum „sin immutare vis ingenium moribus“ Ambrosiani auctoritate delendum esse pannumque istum miseram esse sive explicationem sive correctionem proximi versus „aut si demutant —.“ Nequaquam h. l, id quod quidam fecit, de duplii recensione cogitandum est. — I, 2, 54 (v. 91) „Sunt, quos scio esse amicos; sunt, quos suspicor; | sunt, quorum ingenia atque animos nequeo noscere, | ad amici partem an ad inimici pervenant; | sed tu ex amicis certis mi es certissimus.“ Distinguuntur quatuor amicorum genera, amici certi, amici vulgares, homines in agendo obscuri (amici in frontem, animo fortassis insidiosi), denique amici longe certissimi. Ita enim facilem locum plerique bene explicaverunt, novissime Bergkius in Annal. Antiq. Liter. (a. 1848) Fasc. XII No. 141—144 p. 1124 sqq. Quo non intellecto Ritschelius in Parergis p. 517—522 unum ex his versibus temere mutat, alium non minus temere a Plauto abjudicat. Continuo haec sequuntur, „Si quid scis me fecisse inscite aut improbe, | si id non accusas, tute objurgandu's. ME. scio | et si huc alia causa ad te adveni, aequum postulas. | CA. Exspecto, si quid dicas.“ Camerarii transpositione „alia huc“ metro satisfit, non item veritati sententiae, quae qualis esse debeat, patebit conferenti ejusdem scenae v. 29 sq. (67 sq.). Corrige: ME. „scio | et illa huc causa ad te adveni: aequum postulas.“ Hoc vult: scio, te improbe fecisse et ideo huc veni: aequum est te accusari. — I, 2, 92 (v. 129) „dedistine hoc facto ei gladium, qui se occideret?“ Ita codices antiqui. Praecedunt autem haec „argentum dedi“ et „dedisti argentum?“ Scribe, „dedisti hoc facto ei gladium, qui se occideret“ i. e. argento dato gladium ei dedisti. Deinceps retineo vulgatam, „quid secus est aut quid interest dare te in manus —.“ — I, 2, 112 (v. 149) „quoniam hinc est profectus peregre Charmides, | thesaurum demonstravit —.“ Ita codices. Unice probo Scaligeri emendationem, „quoniam hinc est profecturus peregre Charmides.“ Cf. ejusdem scenae v. 75 (v. 112). — I, 2, 121 (v. 158) „si quid eo fuerit, certe illius filiae, | quae mihi mandatast, habeo dotem unde dem.“ Conjeceram „habeo dotem ei unde dem,“ idque exstat in ed. tercia Parei probaratque olim ipse Ritschelius Parerg. p. 526. Similiter Hermannus „habeo dotem illi unde dem“ estque haec syntaxis Plautina, ut infra II, 2, 47 (v. 328). Antiquus codex pro „dotem“ scribit „dote'm“. — I, 2, 146 (v. 183) „Haec sunt si recte seu perverse facta sunt, | ego me fecisse confiteor, Megaronides.“ Sic Ambrosianus. Utor transpositione, „Haec si sunt recte, seu perverse facta sunt“ i. e. sive haec recte habent, εἴτε ταῦτα καλῶς ἔχει. Similiter Bothius, „Haec seu sunt recta —“. Sequitur versus, „en mea malefacta, en meam avaritiam tibi.“ Insero tibi, ut Hermannus inseruit, alio tamen loco, „en tibi mea malefacta, en meam avaritiam tibi.“ — I, 2, 163 (v. 200) „Nihil est pro-

fecto stultius nec stolidius, | neque mendacioquius, neque adeo argutum magis —.“ Sic Ambrosianus. Hinc corrigendum est, „— neque mendacioquum, neque adeo argutum magis“ (h. e. neque magis mendacioquum). — I, 2, 169 (v. 206) „quod quisque in animo habet aut habiturus est, sciunt.“ Transpono in hunc modum, „quod in animo quisque habet aut habiturus est, sciunt.“ — Act. II init. (v. 223 sqq.) De hoc cantico, quod in praestantissimis est, alio loco pluribus expositum est, quo loco omnia Plauti cantica eorumque metra duce in primis Hermanno tractavi. Quae scriptio quum nondum edita sit, hic aliquot certe versus verbo attingam. V. 16 (v. 242) NAMQUIAMATQUODAMATQUAMEXTEMPLO SAUISPERCULSUSEST. Ita Ambrosianus. Ritschelii conjecturae exstant in Parergis p. 527 et Proleg. p. CCCXIV. Altero loco de metro recte judicat, neutro persanasse versum videtur. Corrige,

Nám qui emat, quod amat, quum extemplo sáviis percúlsus est,
illico rés foras lábitur, liquitur.

H. e. qui meretricem amat pretio venalem: quae saepius dicitur emi, ut in Mostell. I, 3, 128 et Horat. Od. III, 6, 32. Neutrū genus „quod amat“ saepe comici ponunt pro vulgari „quam amat.“ — V. 22 sqq. (252). In loco tam ad metra difficulti quamvis nemo sibi satisfaciat, non debebat tamen Ritschelius Hermanni numeros plane rejicare, quos partim secutus timide conjicio,

Véstiplica, unctor, áuri custos, flábelliferae, sándaligerulae,
cántrices, cistéllatrices, núnctii, renúnctii,
rap | tóres panis ét peni: fit ipse, dum illis cómis est,
amátor inóps. haec cum agó cum meo ánimo,
et récolo, ubi qui egét, quam preti sit parvi, ápage
amór, non placés, te nil útor, quanquam illud
dulcést esse et bibere.

Amor amara dát tibi satis, quod aégre sit, fugit forum,
fugát tuos cognátos, fugát sese ipse á suo
contútu: neque eum sibi volánt dici amicum.

Mille modis amor ignorandust, prócul habendus, abstinendus.

Ultimo versu libri absurde „procul adhibendus,“ pro quo bene Lindemannus cor-
rexit „procul habendus“. Deinceps libri, „sunt tamen, quos miseros maleque ha-
beas“. Scribo, duce partim Hermanno, „sunt tamen, quos nimis misere maleque
habeas“. — II, 2 init. metro succurrendum est. Libri „neque tibi ero in mora
neque“. Conjicio „neque erit mora in me nec“ comparoque Ter. Andr. II, 5, 9.
Deinceps libri „ceteris factis, patrem tuum si percoles per pietatem“. Corrigo
„factis id ceteris, parque pietati, tuum si patrem percoles“. Mox libri vulgares „foro
ullum“, Ambrosianus autem „FORO ... ULLUM“. Insero „malum“. Sic igitur lego,

L. Pater, ádsum: imperá quidvis, néque erit mora in me,
nec látebrose me ábs tuo conspéctu occultábo.

PH. Féceris pár tuis fáctis id céteris,
párque pietáti, tuum sí patrem pércoles.

Nólo ego cum improbis té viris, gnále mi,
neque in via neque in foro malum úllum sermonem éxsequi. —

II, 2, 12 (v. 289) pro „rape“ scribo „arripe“, tum, „lacrumas isthaec“ pro „la-
crumas haec,“ proximo autem versu Ritschelium sequor:

quo mánus abstineant: caetera arripe, trahe, fuge, late.
Lacrumas isthaec mihi, quom video, eliciunt, quia ego ad hoc genus
hominum perduravi. quin me ad pluris penetravi prius? —

II, 2, 19 (v. 300) Comparantur inter se imperia et praecepta. Quamobrem ex-
cidit v. „praecepta“, non „consilia“:

Haéc tibi, si capessés mea impéria,
múlta bona in péctore praecepta consistent.

Ita enim continuo Lysiteles,
Semper ego usque ad hanc aetatem ab ineunte adulescentia

tuis servivi servitutem imperiis praeceptis pater.
Libri „imperiis et praeceptis“, sed voculam „et“ jure Bothius delevit. Locus ita
acciendus: praeceptis tuis servivi sic ut imperiis. Vide Dobraeum ad Plutum
v. 314 et Doeringum ad Horat. Epp. I, 2, 42. — II, 2, 30 (v. 311) „Nimio sa-
tiust, ut opus, te ita esse —] Pro „opus“ aliquot codices recte, „opus est“. Praeterea
non dubito, quin „te“ pronomen delendum sit. Generalem enim hanc esse sen-
tentiam quum totus locus, tum maxime proximus versus docet:

Nimio satiust, ut opus est, ita esse, quam ut animo lubet.

Qui animum vincunt, quam quos animus, semper probiores client.

Posterior versus si quis alias ipsius Plauti est, de quo male dubitavit Ritschelius
Parerg. p. 524 sq. Esto enim, ut eadem notio jam praecesserit: at senex supra
metaphorice locutus est, quasi de vera victoria; nunc autem quum eos ipsos esse
dicat „probiores“, loquitur proprie. — II, 2, 51 (v. 332) „Publicisne adfinis fuit
an maritumis negotiis? | Mercaturamne an venalis habuit, ubi rem perdidit?“ Italus
corrector „mercaturane“ (sc. rem perdidit), probante duram istam structuram Linde-
manno ipsoque Ritschelio p. CCCXXII. At nil mutandum. Lenissimum zeugma
ita solvatur: mercaturamne (fecit) an venalis habuit, s. mercatorne fuit an vena-
litius? — II, 2, 94 (v. 375) L. „soror illist adulta virgo grandis: eam cupio, pater, |
ducere uxorem sine dote. Ph. sine dote uxorem? L. ita —.“ Sic personas
ex Ambrosiano corredit Ritschelius, quam rationem sententiarum nexus postulat.
At displicet conjectura „sine dote uxorem? ob collocationem encliticae. Scribo,

„ducere uxorem sine dote. Ph. sine dote autem uxorem? L. ita.“ In tali enim interrogatione „autem“ poni solet, ut ap. Ter. Eun. IV, 7, 28. Hec. I, 2, 25. Adelph. II, 1, 31. ibid. V, 8, 11 v. 17 et v. 27. — II, 2, 99 (v. 380) „multa ego possum dicta dicta et quamvis facunde loqui“. Aut vocula et delenda, aut scriendum, dicta docte et, ut Bothius voluit magis conjicere, quam conjecit. Cf. Rudens IV, 8, 24. — II, 2, 108 (v. 389) „ecce autem in benignitate hoc repperi negotium“. Ineptum pronomen, quod natum videtur e versus proximi verbis „haec sunt aedes, hic“, recte olim Scaliger delevit. Cf. Rudens II, 5, 26. — II, 3, 7 (v. 398) „suae senectuti is acriorem hiemem parat“. De contractione s'nex s'nectus nunquam dubitatum est. Quare non sequor Ritschelium ad h. l. et p. CXVIII. — II, 4, 11 (v. 413) St. „Quid, quod dedisti scortis? L. ibidem una traho. | St. Quid quod ego defrudavi? L. hem istaec ratio maxumast“. Requiero accentum „égo“, ut in oppositione. Sicut Cicero saepius conjungit „Quid, quod — quod“ ut in Catilin. I, 7 § 16, ita hic altero loco „quod“ conjicias: St. „quod ego defrudavi? L. hem istaec ratio maxumast“. — II, 4, 23 (v. 425) Corrige, „St. trapezitae mille drachumarum Olympico, | quas de ratione debuisti, redditae | pro sponsione nuper, quam tu exactus es. | LE. Nempe quas sposondi. St. immo quas dependi, inquito, | pro illo adulescente, quem tu esse aibas divitem“. Libri omnes „qua sponsione pronuper tu exactus es“ isque versus in ceteris libris post versum „Nempe — inquito“, in Ambrosiano autem ante eundem versum positus est. Haud dubie is versum ordo sequendus est, quem Ambrosianus praeivit. Jam Scaliger constructionem saltem assecutus pro „qua sponsione“ emendaverat „quam sponsonem“: quando A. Gellius N. A. XV, 14 antiquos testatur ita locutos, pecunias exigor, portorum exigor. At praeterea et pronuper removendum et nexus orationis restituendus erat. Ita lenissima transpositione Plauti manum restituisse videor. Illud enim „mille drachmae pro sponsione redditae sunt“ genus dicendi est vulgare; cf. supra II, 4, 1. Cic. ad Atticum I, 3, § 2. Hoc dicunt: si mille drachmae pro sponsione redditae sunt, nempe eas tantum sposondi. Immo eas dependisti tantaque pecunia periit. Ritschelius in Parergis p. 529 quod est facilimum fecit corruptumque versum non emendavit, sed sine idonea causa exturbavit. Optare illud quidem est non docere, si verum volueris fateri. Praeterea vir eximius etiam in eo erravit, quod paulo ante vulgatum „Olympicum“ retinuit idque in Proleg. p. LXXXIX pro certo habuit. At id quidem corruptum esse jam olim Camerarius senserat. Verissime enim Pii codices antiqui pro eo exhibent „olympico“. Nominis Ὀλυμπικὸς exempla quae-dam e Plutarcho dedit Wyttbachius ad Plut. De S. N. V. p. 19. Adde primum Diog. Laert. V, 62. Tum in scholiis ad Acharn. v. 1149 pro nomine Ὀλυμπιακὸς corrigere Ὀλυμπικὸς e Suida s. Αρτίμαχος et s. Ψενάς. Ceterum h. l. lectio-

nem „Olympico“ probavit etiam Bergkius I. l. (N. 144 p. 1146) : qui etsi nomen *'Ολυμπικός* ex Inscriptione ipse affert, putat tamen etiam „Olympicho“ scribi posse. Unum idemque nomen fuit *'Ολυμπίας* et *'Ολυμπίχος*, ita tamen ut posterior forma proprie fuerit dorica: de quo genere optime expositum est a grammatico in Etym. M. p. 582, 39, tum a Koenio ad Gregor. Cor. p. 290 sqq. et Lobeckio Patholog. p. 342. Attamen forma *'Ολυμπίχος* nonnunquam ipsi Attici utuntur, veluti Diocleitus comicus ap. Athen. XI p. 502, d et Demosthenes in Eubul. 38, 7 B. Sed quum Etymologus I. l. utramque nominis formam diserte agnoscat, non nostri res arbitrii est, sed codicum auctoritas sequenda. — II, 4, 91 (v. 492). „Di divites sunt, deos decent opulentiae ; et factiones : verum nos homunculi | satillum animae : qui quum exemplo emisimus, | aequo mendicus atque ille opulentissimus | censetur censu ad Acheruntem mortuus.“ Ridiculam conjecturam „satillum“ jure expedit Ritschelius: qui quae de hujus I. restitutione p. LXXIX et p. CCCXXIV ipse dixit, invitus legi. Evidem conjicio, „scintilla animai“ sive malis „scintillula animae: quam quum exemplo emisimus —.“ Nolo uti inferiore loco III, 2, 52 (v. 678), ubi v. „scintillam“ alio modo corruptum est. Sed simillimo modo Philostratus Vit. Apollon. IV, 45 p. 186 exigua vitae reliquias στιγμήρα της ψυχῆς appellavit. Quam conjecturam hoc magis afferendam putavi, quod in eandem per se Bachmannus quoque incidit, vir amicissimus. — II, 4, 102 (v. 503) haec ita transpono, „eheu, ubi nil erat usus dicto, spondeo | dicebat: nunc hic, quum opus est, non quit dicere“. Haec hactenus.

INDEX LECTIÖNUM.

In ordine theologico.

- D. Gustavus Fridericus Wiggers, P. P. O., Academiae Senior, h. t. Decanus, privatim 1) historiam dogmatum senis dd. h. IX tradet; 2) historiae ecclesiasticae partem posteriorem inde a mediis aevi initio ad nostram usque aetatem quinis dd. h. XII enarrabit. Publice catecheticon dd. Lunae et Jovis h. III praecepit. In Seminarii sodalitio catecheticas sodalium exercitationes tempore constituto moderabitur.
- D. Jo. Phil. Bauermester, P. P. O., 1) quinis diebus h. X evangelium et epistolas Joannis apostoli interpretabitur; 2) quarternis dd. h. XI systema ecclesiae Lutheranae exponet cum eoque placita ecclesiae Romanae, Graecae, Reformatae, Socinianismum et Rationalismum hodiernum comparabit; 3) binis dd. h. XI isagogem in libros ecclesiae Lutheranae symbolicos tradet.
- D. Otto Carsten Krabbe, P. P. O., publice 1) ternis dd. h. IX encyclopaediam theologicam exponet; 2) ternis dd. h. IX archaeologiam ecclesiasticam tradet; privatim 3) senis dd. h. X theologiam dogmaticam docebit; 4) in Seminarii sodalitio homileticas sodalium exercitationes die Mercurii h. II et III moderabitur.
- D. Franc. Delitzsch, P. P. O., privatim 1) historiam prophetae literarumque propheticarum Veteris Test. senis dd. h. XII enarrabit; 2) evangelium Matthaei quarternis dd. h. XI interpretabitur; publice 3) Canticum Canticorum exponet horis vespertinis diei Veneris adhuc Conversatorio exegetico constitutis; 4) Borhannedini ez-Zernugi Enchiridion Studiosi (ed. Caspari, Lips. 1838) explicabit binis p. h. horis iisque definiendis.
- D. Julius Wiggers, P. P. E. Des., 1) publice epistolam Pauli ad Galatas explicabit dd. Mart. et Ven. h. IV; privatim 2) evangelia Matthaei, Marci et Lucae quinis dd. h. X interpretabitur; 3) quarternis dd. XI isagogem in N. T. praebibit.

In ordine juridico.

- D. **Conradus Theodorus Gründler, P. P. O.**, tradet 1) encyclopaediam juris, duce Falck, quaternis diebus h. IX; 2) textum institutionum juris secundum editionem minorem Schraderi senis diebus h. XI.
- D. **Augustus Ludov. Diemer, P. P. O.**, docebit 1) publice quatern. dieb. h. XI encyclopaediam et methodologiam juris, ex compendio Ludovici de Loew; 2) privatim quaternis diebus h. X jus ecclesiasticum utriusque confessionis Germaniae, duce libro Richteri ed. 3. et 3) totidem dieb. hora deinde constituenda jus Germanicum privatum, ex systemate C. F. Eichhorn.
- D. **Fridericus Raspe, P. P. O.**, h. t. Decanus, tradet principia juris criminalis communis et megapolitani, duce Hessler, sexies h. XI — XII et XIII — I.
- D. **Burcard. Guilielmus Leist, P. P. O.**, 1) Pandectas quotidie h. IX — XI; 2) jus hereditarium h. IV — V quinquies per hebdom. docebit.
- D. **Carolus Georgius Bruns, P. P. O. Des.**, tradet 1) institutiones juris civilis sexies p. h. h. XI; 2) historiam juris romani sexies p. h. h. XII.
-
- D. **Theophilus Henricus Fridericus Gaedcke** 1) tradet principia, quae officium notariorum spectant, horis deinde constituendis; 2) quater per hebdom. collegium civile practicum instituet.
- D. **I. de Gloeden** practicum processuale ter p. h. horis III — V instituet.
-
- D. **Adolphus Schliemann** 1) privatim institutiones juris civilis tradet sexies p. h.; 2) privatim exercitationes Pandectarum praticas moderabitur quater p. h.; 3) publice exercitationesexegeticas instituet bis p. h.

In ordine medico.

- D. **Henricus Spitta, P. P. O.**, tradet quatern. p. h. diebus 1) pathologiam et therapiam specialem; 2) medicinam forensem; 3) clinicen propaedeuticam binis p. h. diebus.
- D. **Carolus Strempel, P. P. O.**, h. t. Decanus, docebit quater p. h. 1) materiam medicam artemque formulas medicas rite cinnandi h. IV; 2) chirurgiae partem primam h. VIII; 3) artem

operationum chirurgicarum et ophthalmiatricarum in cadaveribus illustrandam; 4) exercitationes practicas in Clinico medico-chirurgico quotidie h. XI — I moderabitur.

D. Carolus Fridericus Quittenbaum, P. P. O., 1) in demonstrationibus anatomicis splanchnologiam, angiologiam et neurologiam horis II — IV diebus Lunae, Martis et Jovis; 2) osteologiam, syndesmologiam et myologiam horis II — IV diebus Mercurii et Veneris docebit; 3) in secundis cadaveribus auditores horis IX — XII quotidie erudiet.

D. Fridericus Hermannus Stannius, P. P. O., h. t. Rector, docebit 1) pathologiam generalem quinques p. h. hor. XI; 2) anatomen comparatam quinques p. h. hor. XII.

D. Christianus Krauel, P. P. O., 1) tradet artem obstetriciam quater p. h. h. IV; 2) exercitationes practicas in clinico obstetricio quotidie h. VIII moderari perget.

D. Jo. Frid. Guil. Lesenberg has lectiones offert: 1) encyclopaediam et methodologiam artis medicae; 2) chirurgiam; 3) artem obstetriciam; 4) repetitoria et examinatoria.

D. Joannes Schroeder tradet 1) pathologiam et therapiam generalem; 2) medicinam forensem; 3) pathologiam et therapiam morborum psychicorum. Examinatoria et repetitoria de quavis artis medicae parte cupientibus offert.

D. Ludovicus Dragendorff offert lectiones et repetitoria de arte obstetricia et de gravissimis gravidarum, puerarum neonatorumque morbis.

D. Augustus Kortüm has lectiones offert: 1) prolegomena in pathologiam et therapiam, publice, binis p. h. horis; 2) de pathologia et therapia speciali, privatim, quaternis p. h. horis.

In ordine philosophico.

D. Franciscus Volcmarus Fritzsche, P. P. O., h. t. Decanus, publice 1) quaternis diebus h. VIII historiam literarum graecarum persequetur; 2) binis diebus h. VIII Plauti militem gloriosum explicabit; 3) quaternis diebus h. III Euripidis supplices interpretabitur. Denique exercitationes Seminarii philologici moderari perget, in quo libri aliquot Luciani et Terenti Andria tractabuntur.

D. Joannes Roeper, P. P. O., privatim docebit 1) Zoologiam generalem, demonstrationibus in Museo academico illustrandam

- quinis diebus h. XI; 2) initia cryptogamologiae diebus Mercurii, Jovis et Veneris h. III; 3) publice geographiam plantarum diebus Lunae et Martis h. III tractabit; 4) disputationes de rebus physicis una cum collegis de Blücher et Karsten moderabitur.
- D. Eduardus Danielus Henricus Becker, P. P. O.**, 1) publice elementa rei rationariae oeconomiae tradet bis p. h. hora XII; 2) privatim agriculturam quaternis diebus h. IX et rem pecuariam quaternis diebus h. XI docebit.
- D. Ludov. Bachmann, P. P. O.**, 1) privatim quater p. h. Theocriti idyllia interpretabit; 2) privatim bis p. h. Plinii epistolas explicabit; 3) privatissime quater p. h. topographiam veteris Graeciae duce Pausania tractabit.
- D. Helmuth de Blücher, P. P. O.**, privatim tradet 1) chemiam experimentalem sexies p. h. h. X; 2) chemiam practicam ter p. h. h. II—IV.
- D. Hermannus Karsten, P. P. O.**, docebit publice astronomiam popularem bis p. h.; privatim 1) geometriam analyticam quater p. h.; 2) staticen et mechanicen analyticam quater p. h.; 3) mineralogiam quater p. h. horis commodis. Privatissimas denique offert scholas de quavis matheseos vel physices parte, nec non de rebus nauticis.
- D. Carolus Türk, P. P. O.**, 1) literas politicas tractabit bis p. h. h. II publice; privatim 2) historiam medii aevi quinques p. h. h. II et III; 3) historiam legum Germanicarum ter p. h. h. XI docebit.
- D. Christianus Wilbrandt, P. P. O.**, privatim 1) historiam philosophiae sensis diebus h. IX docebit; 2) historiam literarum Germanicarum quinis diebus h. X enarrabit; 3) exercitationes Seminarii philosophico-aestheticici moderabitur horis constituendis.
- D. Carolus Hegel, P. P. O.**, 1) publice de civitate historice disseret bis p. h.; privatim 2) historiam Megapolitanam ter h. IV docebit; 3) historiam populi Germanici quinques h. V tradet.
-
- D. Fridericus Francke, P. P. E.**, privatim 1) de philosophia historiae generis huani disseret ter p. h. h. III; 2) ethicen sive doctrinam morum praincipiet quinques p. h. h. IV; 3) politicen i. e. naturam et finem civitatis illustrabit itidem quinques p. h. h. V.
- D. Georgius Nicolaus Busch, P. P. E.**, privatim 1) quaternis diebus h. III historiam literarum latinarum pertractabit; 2) qua-

- ternis diebus h. IV Euripidis Phoenissas interpretabitur; 3) binis diebus h. III de vita privata Romanorum disseret. Praeterea exercitationes societatis philologicae privatae moderari perget.
- D. Eduardus Schmidt, P. P. E., docebit 1) publice introductionem philosophicam in theologiam moralem et dogmaticam, bis p. h. h. III; privatim 2) philosophiam historiae maximeque novissimae quater p. h. h. IV; 3) psychologiam quater p. h. h. V.
- D. Carolus Weinholtz privatim 1) logicam formalem e systemate suo („die Erfahrung Logik“, Rostock 1834) docebit comparatis Aristotelis et Hegelii doctrinis; 2) de explicatione naturali juris et civitatum disseret spectabiliter suos ipsius libellos hos: „Die Begründung des Rechts“, Rostock 1847, und „die staatsbürgerliche Freiheit und Gleichheit“, Rostock 1849.
- D. Bernardus Sthamer 1) pharmacognosin bis p. h. h. II tradet; 2) chemiae pharmaceuticae partem non organicam bis p. h. h. III docebit; 3) exercitationes practicas in Laboratorio chemico-pathologico quater p. h. h. IX—XII instituet; 4) Repetitoria et examinatoria cupientibus offert.
- D. Julius Robert privatim 1) quaternis diebus de lingua Gallica scholas practicas habebit; 2) de scriptoribus Gallicis saeculi nostri disserere perget binis diebus; 3) publice binis diebus de viris clarissimis exponet, qui ab anno h. s. tricesimo in Gallorum re-publica maxime versati sunt.

* * *

Bibliotheca h. XII—I quotidie, festo die et solis excepto,
Museum autem die Lunae h. II—IV commilitonibus nostris aliisque aperietur. Conferatur § 1 legum de usu bibliothecae academicae scriptarum. Gallicam, anglicam aliasque linguas peregrinas discendi occasio data est. Sunt etiam magistri publice constituti, qui artem equitandi, pingendi, musicam et artem gymnasticam doceant.

Summo academiae magistratu hoc tempore fungitur

Hermannus Stannius, M. D.

Praesidet ordini Theologorum **Gustavus Wiggers, Th. D.**

Juris consultorum **Friedericus Raspe, J. U. D.**

Medicorum **Carolus Strempel, M. D.**

Philosophorum **Franciscus Fritzsche, Ph. D.**

